

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι..... Δρ. ν. 3.
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

TIMATAI

Λεπτῶν 15
261—Γραφείον ὁδ. Ἐρμοῦ—261

Ἡ υπομονὴ εἶναι ἀγία διαγωγὴ ἐν δυστυχίαις, εἰς καὶ ἀρετὴν ἐν δυσπραγίαις χάρις φυλάττουσα τὸν ἀνθρωπὸν ἡρεμον ἐν πάσαις ταῖς καταστάσεσιν ἀγαθὸν ἐν κακοπραγίᾳ ἀγνὸν ἐναντίον τῶν μειονεκτημάτων τῆς ἀγνότητος. Ἡ υπομονὴ ἀφαιρεῖ τὸ ἀμφότημα τῆς ἀθλιότητος, καὶ τὴν καταπονοῦσαν δύναμιν τῆς ἀθλιότητος. Εἶναι τὸ κέντρον καὶ οἱ ὄδόντες πάσης θλίψεως ἢ ἀποτυχία πάσης τεθλιψμένης κατασάσεως, καὶ καθίστησιν εὐτυχῆ τὸν ταλαιπωρούμενον. Ἡ υπομονὴ εἶναι υἱόνεμος θάλασσα ἐν πάντῃ ἀνέμῳ γαληνιαία ψυχὴ ἐν πᾶσι τοῖς καιροῖς· υῆμα διμαλῶς κλωσθὲν διὰ πάντων τῶν τροχῶν τῆς θείας προνοίας. Εἶναι ψυχὴ οὔτε ὑπερβαίνουσα οὔτε ἐλαττουμένη τοῦ μέτρου, οὔδὲ ἀγαν εἰσάσθητος οὔδὲ ἡττον αἰσθανομένη τὴν λύπην οὔτε ἄνευ δακρύων οὔδὲ ἄνευ ἐλπίδος· οὔδὲ μεμψιμοιροῦσα οὔδὲ ὑπεραίρουσα· οὔτε περιφρονοῦσα τὴν τιμωρίαν, οὔδὲ ὀλιγοψυχοῦσα δταν σωφρονίζηται. Ἡ υπομονὴ ἀποδίδει ἡρεμον γλῶσσαν ἀντὶ δριμείας· ἡ υπομονὴ δὲν δύναται νὰ ἡ κακόγλωσσος. Εἶναι πτωχὴ κήρα ἀσμένως δίδουσα καὶ υπακούουσα ἐνὶ προφήτῃ καὶ τοι ὀλίγην τροφὴν ἔχουσα ἐν τῷ πίθω καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ ἄγγειώρ εἶναι ὡς ἔκεινος ὅστις εὐθύμως μεταβαίνει νὰ φάγῃ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ζωτροφίαν καὶ ν' ἀποθάνῃ. Ἡ υπομονὴ, καὶ ἐν τῇ ἐσχάτῃ στενοχωρίᾳ δὲν δύναται νὰ λαλήσῃ ἄνευ σεβασμοῦ περὶ θεότητος. Ἐχει ψυχὴν ἡρεμοῦσαν, ἀπέναντι τῆς σκληροτέρας δυστυχίας. «Οὐχὶ ἡ ἐμὴ ἀλλ' ἡ σοὶ γενέθλια θέλησις». Εὖν τὸ ποτήριον τοῦτο δὲν δύναται νὰ παρέλθῃ, ἀς παρέλθῃ τὸ αἷμα μου. Ἐὰν ἡ υπόθεσις αὕτη δὲν δύναται νὰ ζήσῃ χωρὶς ἔγω ν' ἀποθάνω ἀς ἀποθάνω· «ἡ θλίψις υπομονὴν κατεργάζεται». Προτοῦ ἔλθῃ ἡ θλίψις ὁ ανθρωπὸς εἶναι γαλήνιος ἐν τῇ γαλήνῃ, ἐνῷ ἡ υπομονὴ εἶναι γαλήνη ἐν τρικυμίᾳ. «Ἡ δὲ υπομονὴ ἀς ἔχῃ ἔργον τέλειον, διὰ νὰ ἥσθε τέλειο καὶ διόπληροι, μὴ ὄντες εἰς μηδὲν ἐλλειπεῖς». (Ιακώβ. ἀ, 4).

ΔΙΗΓΗΜΑ

(ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ).

ΙΠΩΣ ΕΙΣ ΟΒΟΔΟΣ ΠΑΡΗΓΑΓΕ ΠΕΡΙΟΤΣΙΑΝ
ΝΤΟΙ

Η ΤΙΜΙΟΤΗΣ ΕΙΝΑΙ Η ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

[Συνέχεια, ἔδε ἀριθ. 13].

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἀγαθὸν ἀττὶ κακοῦ.

Ο Βάλτερς ταχέως ἀπεφάσισε, καὶ μετὰ πολλῆς εὐγνωμοσύνης ἐδέχθη τὴν προσφορὰν τοῦ σίρ Τζών. Ο κύριος οὗτος τὸν περιφέρεν εἰς τὴν οἰκίαν ἔνθα ἐσκόπει νὰ τῷ δώσῃ δύο δωμάτια, καὶ τὸν ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν ἀγαθὴν κ. Βένσων, ἡτις μετὰ τῆς ἀνεψιᾶς αὐτῆς ὑπερσχέθησαν νὰ πράξωσιν διὰ τοῦ ἡδύναντο διὰ τὴν ἀναπαυτικὴν αὐτοῦ διαίταν. Ο γέρων ἐκάστοτε ἀνέκραζε «παραπολὺ καλὰ δι' ἐμέ! Ποιος θὰ ἐφαντάζετο διὰ τοιαύτη ἥθελε μοὶ δοθῆ κατοικία εἰς τὸ γῆρας μου;»

Ἐπανῆλθεν εἰς τὸ Λονδίνον, ἔλαθε τὰ ἔπιπλά του καὶ ἀπεχαιρέτισε τοὺς φίλους αὐτοῦ τοῦ Κόβεντ Γαρδεν. Ἡτο καλῶς ἐκεὶ γνωστὸς πάντες δ' ἐλυπήθησαν διὰ τὴν ἀναχώρησιν του, ἀλλ' ἔχάρησαν ἀκούσαντες περὶ τῆς ἀγαθῆς αὐτοῦ τύχης. Η οἰκοδέσποινα αὐτοῦ ἐλυπήθη ὅτι ἔχανε τὸν ἥσυχον ἐνοικιαστὴν, τοῦ ὄποιου τὰς κανονικὰς πληρωμὰς καὶ τὰς ἥσυχους ἔξεις πολὺν ἔξτιμα. Μετὰ βαρύθυμούστης καρδίας τὸν εἶδεν ἐν τῇ ἀμάξῃ ἡτις τὸν ἔφερεν εἰς τὸν σταθμόν. Ήτο τελευταίαν περιποίησιν ἐφρόντισε νὰ τῷ δώσῃ ὀλίγην τροφὴν νὰ φέρῃ μαζύ του μήπως πεινάσῃ εἰς τὴν ὄδαιπορίαν.

Τὴν εὐχαριστησιν τοῦ Δίκιον ὅταν ἔμαθεν ὅτι ὁ προσφιλῆς γηραιός αὐτοῦ φίλος ἐπρόκειτο νὰ μετακομισθῇ εἰς Δένχαρμ εὐκόλως δύναται νὰ φαντασθῇ τις. Η κ. Βένσων εἶχε τὰ πάντα ἔτοιμα ὅταν ἔφθασεν ἐσπέραντια ἐν μέσῳ τοῦ Οκτωβρίου. Ο Δίκιος ἐπῆγε πρὸς συ-

νάντησιν αὐτοῦ εἰς τὸν στοθεῖν ἐντὸς τῆς ἀμάξης τῆς σταλείσης παρὰ τοῦ στρὸν Τζῶν νὰ τὸν λαβῆν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἔχαιρετο ὅτι ἐδόθη αὐτῷ ἡ εὐκαιρία νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὸ ἀναπαυτικὸν μικρὸν δωμάτιον ἔνθε λχιμπρὰ πυρὸν ἔκαιετο καὶ τοσοῦ ἥτον ἐπὶ τῆς στρογγύλης τραπέζης. Ἡ κ. Βένσων ἡκολούθει, θεωμένη καὶ λέγουσα καλοὺς λόγους, καὶ ἡ ἀνεψιά της ἐτύρ-
θαῖς πρὸς παραχτεύην τοῦ τείου χρήσιν ἄρτου. Ἐστε-
νοχωρεῖτο μᾶλλον διὰ τὰς τόσας περὶ αὐτοῦ μερίμνας,
διότι εἴχε πάντοτε συνηθίσει νὰ πράττῃ ταῦτα ἀφ' ἔκ-
του. Ἀλλ' ἐπεκρηγορεῖτο λέγων ὅτι δὲν πρέπει νὰ νομί-
ζωσιν ὅτι θὰ ταῖς ἔδιδε τοικύτην ἀνησυγχίαν εἰς τὸ ἔκης.

Ἐν βροχυτάτῳ χρόνῳ εἶχεν δριστικῶς ἐγκατασταθῆναι καὶ βλέπουσα διὰ τωάντι θάλασσαν, ἡ κ. Βένησιαν τῷ ἐπέτρεψε νὰ φροντίζῃ περὶ ἔκυτοῦ καὶ νὰ πράττῃ ὡς εἴχε συνήθειαν. Οἱ γείτονες ταχέως ἔμαθον νὰ ἀγαπῶσι τὸν εὐγενῆ καὶ εὐπροσήγορον γέροντα διστις ἥτο πάντοτε ἔτοιμος νὰ πράττῃ οἰκανδήποτε μικρὸν ὑπῆρεσίαν, ὡς νὰ πηγαίνῃ πρὸς ἔκτελεσιν παραγγελίας τινος, νὰ κάθηται πληγίον αἰσθενοῦντος παιδός, ἢ νὰ ἀναγινώσκῃ εἰς αἰσθενῆ ὠριμωτέρας ἥλικίας τῆς ἔκυτοῦ.

Ο χαρακτήρος τοῦ Γεωργίου Βένθαμ δὲν ἔδειτούτο
διὰ τῆς παρόδου τῶν ἐτῶν.⁷ Ήτούπολλάς ἐπόψεις
τοσοῦτον δυσάρεστος ὡςτε ὁ κ. Νάϋλωρ θὰ τὸν ἀπέ-
πεμπεν δῆλος διόλου, ἐὰν μὴ ὁ σὺρ Τζών εὐγενῶς ἐπε-
θύμει νὰ τὸν κρατήσῃ, διότι ἐγίνωσκεν δτού ὁ μισθός
τὸν ὄποιον ἔδιδεν ήτο ἀγώτερος ή ὅσον ήδην ατο νὰ
ἐπιτύχῃ ἀλλαχοῦ. Οὐδὲ αὐτὸς οὐδὲ ὁ Νάϋλωρ ἐγί-
νωσκε τὴν ἀπαρέσκειαν τὴν ὄποιαν ἐξ ἀρχῆς ἔλαβε
πρὸς τὸν Δίκη, δστις οὐδέποτε ἀνέφερε τὰς ἐνοχλήσεις
τὰς ὄποιας ὑπέφερε ἐξ αὐτοῦ εἰς ἄλλον πλὴν εἰς τὸν
Βάλτερο.

«Οὐδὲν οὐδέποτε ἐπράξα πρὸς αὐτὸν», εἰπεν ἡμί^η
ραν τινα, «καὶ ὅμως πάντοτε προσπαθεῖ νὰ μὲ ἐν
χλῆ καθ' οἰονδήποτε τρόπον δύναται. Ἀλλὰ θ' ἀρχί^η
τώρα καὶ ἔγώ νὰ ἀποδίմω τὰ ίσα· γνωρίζω χιλίοι
τρούπους νὰ ἑνογλήσω καὶ ἔγώ».

«Στάσου, στάσου παιδί μου», εἶπεν ὁ Βάλτεος, «δὲ ἐπιθυμῶ νὰ σὲ ἀκούω νὰ ὅμιλης τοιουτόρπως. Τοῦ θὰ ἥτο ἐνόχλησις ἀντὶ ἐνόχλησεως. Ὁ προσφιλῆς Δάσκαλος δὲν ἔπρκτεν οὕτω ὅταν τὰ πάντα μεταχειρίσθησαν νὰ τὸν ἐξοργίσωσιν. Οὐδὲν ἔπραξε κακοκατ᾽ οὐδενός. Σὺ ἀπεναντίας, ἔχεις σταθερῶς ἀνάγκη συγγνώμης παρὰ τοῦ Θεοῦ. Οὕτω πρέπει νὰ μάθῃς σύγχωρής ἡς καὶ σὺ θέλης νὰ συγχωρηθῆς.

«Θέλω προσπαθήσει», εἶπεν ὁ Δίκη, αἰσθανθεὶς μᾶλλον ἐντοροπὴν ἐκ τῆς ὄμιλίας του ταύτης.

«Προξένον οὗτως, παῖδες μους ἀλλὰ δὲν θὰ δυνηθῆς τὸ πρᾶξης ἐξ ιδίως σου δυνάμεως, διότι εἰναι ἐνατίον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Πρέπει νὰ προτεύχεσθαι δέν κακλίτερον τῆς προσευχῆς — καὶ ἐν τῇ προσευχῇ θὰ εὑρῃς τὴν δύναμιν.» Επειτα δὲ, Δίκη, εἰναι κακόλιο νὰ ἔνθυμηθῆς. Ιδὲ — καὶ ὁ Βάλτερος ἤνοιξε τηραφήν ήτις δὲν ήτο ποτὲ μάκρων τῶν χειρῶν του-
— τὰς τῶν τείκους τοῦ πάντα τοῦ ἄστοις. Κάτιος ἦταν δ

τὸ καλὸν τῶν παιδῶν ὡς καὶ διὰ τὸ τῶν ἡλικιωμένων, Ἀγαθοποιεῖτε τοὺς μισθοῦντας ὑμᾶς. Βλέπετε ὅτι δὲν πρέπει νὰ εὐχαριστήσαι μὲ μόνην τὴν συγχώνησιν.

„Αλλὰ τι δύναμαι νὰ πράξω διὰ τὸν Γεώργιον;» ἡρώτησεν ὁ Δίκη. «Οὐδέποτε πηγαίνω πλησίον του ἐὰν δύναμαι νὰ τὸ ἀποφύγω — οὐδὲν ἀγαθὸν δύναμαι νὰ πράξω δι᾽ αὐτὸν καὶ ἀν Θέλω».

«Ναὶ δύνασαι νὰ εἰπης μίαν προσευχὴν δὲ αὐτὸν ἔνιστε, καὶ ἐὰν ἵδης δέ τι χρειάζεται ποτε βοήθειαν τινα, πρόσφερε αὐτὴν, καὶ θέλεις λάβει τὴν εὐλογίαν, εοὶ ὑπόσχουμαι».

Ἐκάθητο πλησίον τῆς θεραπέτρας εἰς τὴν μικρὰν
αίθουσαν τοῦ Βάλτερος. Ὁ Δική ἐπορεύθη εἰς τὸ μάθημα
τῆς λατινικῆς. Ἐπειδὴ δὲ ἡ οἰκία τῆς κ. Βένσων ἐ-
κείτο εἰς τὸν δρόμον του, ἦλθε νχ ἵδη τὸν Βάλτερος.
Ἐπρόκειτο νχ τὸν χαιρετίση μετὰ τοὺς τελευταίους
τούτους λόγους, ἀλλ' ὁ γέρων τὸν ἐσταμάτησε καὶ
εἶπε —

«Περίμενε δὲ λίγον, καὶ θό σου εἴπω τι τὸ ὄποῖον θὰ σου δεῖξῃ πόσον κακὸν εἶναι τὸ πεῖσμα ή ή ἐκδίκησις. Εἴθε νὰ σὲ ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ αἰσθανθῆς ποτὲ τὴν εἰπιθυμίαν νὰ ἔξοργίσῃς πρόσωπόν τι διότι τούτο σὲ ἐξάργισεν. Εἶναι λυπηρὰ ἱστορία, ἀλλὰ θὰ τὴν ἀκούγης, καὶ τοι καὶ αὐτή η ἀφήγησις αὐτῆς μοι προξενεῖ

«Οταν ήμην νέος ἡγάπεων πολὺ τοὺς ἵππους, καὶ πιεθύμουν νὰ ἥμαι πάντοτε ἐνσοχολημένος εἰς αὐτούς. Ο πατήρ μου ἤθελε νὰ γίνω διδάσκαλος εἰς γωιόν τι,

Любые изменения в структуре или функции ядра могут привести к нарушению нормального функционирования организма.

ποτι εἰχον λασει καλλιτεραν ανατροφην των πλει-
των παιδων τῆς τάξεως μου ἀλλ' οὐδέν μὲ ἔπειθεν,
πήγαινα πάντοτε περὶ τοὺς σταύλους. Τούτου ἔνεκα
πατήρ μου ὡμίλησεν εἰς τὸν προϊστάμενὸν ἥμدان
εἱρὶ τούτου, καὶ ἐκεῖνος εἶπεν δὴ τεθῆ ὑπὸ^{τό}
ὸν ἀμαξῆλάτην του, οὕτω δὲ καὶ ἐπορᾶσι· κατενόη-
α λοιπὸν τὰ περὶ ἵππων καλῶς καὶ ἵππευον καὶ ὁ-
τίγιουν αὐτοὺς ὡς καὶ ὁ ἕδιος ἴπποκόμος, δῆτε αἴφνις
κυρίος μου ἀπεβίωσε καὶ τὸ κατάστημα διελύθη.
Επανῆλθον οἵκοι ἀναμένων ἔωσοῦ εὗρω ἐτέρου θέσιν.
Ακριβῶς κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἐτέρος νέος ὡς ἐμὲ,
νόματι Βένετ, ἔμεινεν ἄγευ θέσεως καὶ αὐτός. Διετέ-
εσεν ως ἐγώ εἰς τοὺς σταύλους κυρίου τινος, καὶ ἀ-

ώλεσε τὴν θέσιν του διότι ἡ οἰκογένεια εἶχεν ἀπέλει-
ει εἰς τὸ ἔξωτερικόν. Ἐκεῖνος καὶ ἐγὼ ἐζήσαμεν πλη-
ίουν ἀλλήλων ὡς παῖδες, καὶ πολλάς παιδιάς ἐκάμα-
εν μετ' αὐτοῦ.

«Συνέθη δὲ ὅτε εἴμεθα μαζὸν μίαν ἡμέραν κύριος
ις "Ἄνδερσεν, κατοικῶν δύο μίλια μακρῷ ἀφ' ἡμῶν,
θελεῖς ἔνα ἵπποκόμον δλῶς ἀπροσδοκήτως. Φίλος μου
ιες ἥλθε καὶ μὲ συνεδούλευσε νὰ μὴ γάσω καιρὸν καὶ
ἀποτοθῶ εἰς αὐτὸν διὰ τὴν θέσιν, διότι νέος ὑπηρέ-
της ἔπρεπε νὰ ἔλθῃ ἀμέσως. Ο 'Ιάκωβος Βένετ συνέ-
η νὰ ἴηναι εἰς τὴν οἰκίαν μου διτκν μοι εἶπον τοῦτο,
ἀλλ ἀνεχώρησε σχεδὸν ἀκκριτῶς. Δὲν ἀπώλεσα κατ-
ην, ἀλλ ἐνεδίθην ἀμέσως τὰ καλλίτερα φορέματά

σεν χατώχει. Ἐπειδύμουν πολὺ τὴν θέσιν, διότι ἐγί-
νωσκον διτὶ ἥτο καλήν. Ἐπειδὴ δὲ εἶχε κενωθῆ μόνον
πρὸ δὲ λύγων ὡρῶν, ἦμην βέβαιος νὰ τὴν ἐπιτύχω.
Οταν ἔφθασα ἑκεὶ εἰσήχθην εἰς τὸν κ. Ἀνδερσεν, δι-
στις εἶπεν διτὶ ἦμην πολὺ καλός, ἀλλ' διτὶ πρὸ δὲ λύ-
γου εἶχεν ἵδει ἔτερον νεανίαν εἰς τὸν ὅποιον εἶχεν υ-
ποσχεθῆ τὴν θέσιν ἐὰν δὲ γαρακτήριο του τὸν ικανοπότει.
«Τὸν γνωρίζεις ἵσως», εἶπε, «διότι εἶναι ἐκ τοῦ γω-
νοῦ σου: ἀνουάδετον Ιάχωβος Βένετ».

«Ἐξεπλάγην καὶ ἐξωργίσθην ιδών ἀμέσως πῶς ἡ
ὑπόθεσις ἔτρεχεν. Οἱ Ἰάκωβος εἶχεν ἀκούσει τί ὁ φί-
λος μου εἶπε περὶ τοῦ κ. Ἀνδερσεν ὡς ἔχοντος κε-
νὴν θέσιν διαθέσιμον καὶ τὴν προτροπήν του νὰ μὴ
γάσω καιρὸν νὰ ἀποταθῶ πρὸς αὐτόν. Ἡσύχως εἶχεν
ἀπέλθει καὶ ἦλθε πρὸ ἐμοῦ διότι ὡς ἀκολούθως εἰ-
δόν εἶχεν εἰσέλθει εἰς ἐν ἀμάξιον, ἐνῷ ἐγὼ ἐβαδίζον
εἰς ὅλον τὸν δρόμον, ὡστε εἴχει ικανώς προτρέψει
ἐμοῦ.

«Ανεχώρησα τῆς οἰκίας πλήρης ὄργης, καὶ περιφρονῶν τὸν Ιάκωβον ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς καρδίας μου διὰ τὴν χαμέρπειαν αὐτοῦ. Καὶ τὸ εἶπον εἰς αὐτόν. Οὗτος δὲν ἤδηνατο νὰ ὑπερασπίσῃ ἔωτὸν, κατότι ἐπροσπάθησε νὰ τὸ τρέψῃ εἰς παιδίαν καὶ νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ προδραμών πρώτος ὑπηρετεῖται».

«Ἐλαβε τὴν θέσιν καὶ ἐπῆγεν εἰς αὐτὴν ἀμέσως, μὲ καλὸν μισθόν. Ἐγὼ ἀφ' ἑτέρου δὲν ἤδυνάμην νὰ εὑρω οὐδαμοῦ. Ἐβλεπον τὸν Ἰάκωβον διερχόμενον ἔφιππον ἐπὶ τοῦ ἵππου τοῦ κυρίου του καὶ πικήδος θυμὸς μὲ κατελάμβανεν.

«Ο ν. "Ανδερσεν είχε θυγατέρα λίαν άδυνατον, και είχε διαταχθῆ παρὰ τοῦ ιατροῦ νὰ ιππεύῃ. Ο πατήρ αὐτῆς ἤγόρασε δι' αὐτὴν ώραῖον ζῶν τὸ ὄποιον εἶχεν ἀράβικὸν αἷμα εἰς τὰς φλέβας του. Ή μις "Ανδερσεν δὲν εἶχεν ἔτι τὴν ἀδειαν νὰ τὸν ιππεύῃ διότι εἶχε τὸ ἐλάττωμα νὰ ἔξαφνίζηται ὅταν ἤρχετο πλησίον εἰς ὑδωρ. Τηπῆρχε μικρὰ λίμνη παρὰ τὴν ὁδὸν, μεταξὺ τοῦ χωρίου ζήμων και τῆς οἰκίας τοῦ κ. "Ανδερσεν τὴν ὁποίαν οὐδέποτε διέρχετο ἀνευ μεγάλης ταραχῆς. Ο πρῶτος ιπποκόμος και ὁ κ. "Ανδερσεν ἐπειράθησαν εἰς μάτην νὰ θεραπεύσωσι τὸ ἐλάττωμα τούτο. Ο Ιάκωβος εἶπεν ὅτι θὰ τύδυνατο νὰ τὸ πρᾶξῃ και ἐδοκίμασε μεθ' ὑπερηφανείας.

«Τὸν ἔλαβε λουόν· καθεκάστην τὸν περιέφερε δοκιμάζων αὐτὸν. Τὸν ἐξημέρωσεν ἐπὶ τέλους τόσον ὥστε μόλις ἔκινει τὸ ὡτίον ὅταν ἔβλεπε τὴν λίμνην. Ἡκουσα διτὶ μετὰ μιᾶς ἡμέρας περαιτέρω γύμνασιν θὰ τὸν ἐκήρυξε τεθεραπευμένον. Καθ' ὅλον τοῦτον τὸν χρόνον διετέλουν ἐν ὄργῃ, καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ νὰ τῷ ἀποδώσω τὰ ἴσα διὰ τὸ παιγνίδιον τὸ ὄποιον μοὶ ἔπαιζεν. Εφθόνουν διὰ τὴν φύμην τὴν ὄποιαν ἀπέκτησε θεραπεύσας τὸν ἵππον ἀπὸ τῆς ἔξαφνίσεως, διότι ἐγίνωσκον ὅτι θὰ ἔπραττον καὶ ἐγὼ τὸ αὐτό, διότι πάντοτε ἐσκεπτόμην ἐπὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ὑπέκλεψεν ἀπ' ἐμοῦ τὴν θέσιν.

“Ο σατανᾶς λοιπὸν, Δίκ, εἰδὲν ὅτι εὑρε ἀριστον καὶ πὸν καὶ ἔχρησιμοποιεῖτο αὐτοῦ ὅσον κάλλιον γέδυνατο.

Ἐθεσεν ἐν τῇ καρδίᾳ μου νά τῷ κάμιῳ χαμερπέτες τούτη τέχνασμα δί' οὐ ἐνόμισα νὰ ἀποδώσω εἰς τὸν Ἰάκωβον μέρος τοῦ ὅσον τῷ ἔχειστουν.

«Ἅγιορασα πυρία τινα καὶ τὰ ἔθηκα εἰς τὸ θυλάκιόν μου, καὶ ἐπορεύθην εἰς τὸ μέρος ἦνθα ἔκειτο ἡ λίμνη, διλύγον πρὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐγίνωσκον ὅτι οἱ Ἱάκωβοι θὰ ἤρχετο μετὰ τοῦ ἵππου του. Ἡ ἴδεα μου ἦτο νὰ κρυβῶ ὅπισθεν τῆς πυκνῆς φράκτης καὶ νὰ ρίψω ἐν πυρίον καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἵππος διήρχετο τὴν λίμνην. Ἐνόμισα νὰ τὸν ἐξαφνίσω τοσοῦτον ὥστε νὰ τὸν καταστήσω ὑπέρ ποτε χειρότερον. Οὕτω δὲ ἡ ἐνόχλησις τοῦ Ἱάκωβου νὰ ἀποβῇ ἐπὶ ματαίω, καὶ να μη λάθῃ τὴν ὑπόληψιν ὅτι ἐθεράπευσεν αὐτὸν ἐκ τῆς γαγκρᾶς ἔκεινος ἔξεινος.

«Εἰσῆλθον ὅπισθεν τῆς φράκτης καὶ ἐκρύβην ἐντελῶς. Μετά τινα καιρὸν ἤκουσα πέταλα ἵππου καὶ εἶδον τὸν Ἰάκωβον ἐπ' αὐτοῦ. Ἐβάδισε παρὰ τὴν λίμνην καὶ ἀρχάς μὲν βραδέως, εἶτα ἐπῆγε ταχύτερον καὶ ἔπειτα ἐκάπλασεν. Τὸν ὥραῖον ζῶν ἦτον δλῶς ἡσυγχον. Ἐπειτα ἐπροχώρησεν εἰς ὄλιγον διάστημα καὶ τὸν ἐκίνησε τροχάδην. Τάρα ἦλθεν ὁ καιρὸς μοι. Ἐερριψα τὸ πυρίον ἄμα ὡς ἤλθε παρὰ τὴν λίμνην. Ἰππος ἀνεπάδησεν, ἐπροχώρησε μελ' ὄρμης, καὶ τὴν ἐπομένην στιγμὴν ἔτρεχε ταχέως ὡς ὁ ἄνεμος. Ἠκουοῦ τὰ πέταλα τρέχοντα μανιωδῶς, καὶ ἐγίνωσκον ὅτι ἀναβάτης εἰχε χάσει πᾶσαν περιστολὴν ἐπ' αὐτοῦ. Οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐσκόπουν νὰ διώξω τὸν ἵππον εἰς τοιοῦτον βαθμόν· τὸ πλεῖστον τὸ ὄποιον ἐσκέφθην ἦταν νὰ τὸν κάμω νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ παλαιὸν ἐλάττωμα τοῦ νὰ μὴ διέρχηται τὴν λίμνην. Οὐδὲμιλαν ἥσθιανόμην ἀνησυχίαν μήπως πραγματική τις βλάβην προσέλθει διότι ἐγίνωσκον ὅτι ὁ Ἰάκωβος ἦτο καλὸς ἵππεὺς καὶ ἐπομένως ἐπορεύθην οἴκαδε νομίζων ὅτι ἐπλήρωσα τὸν Ἰάκωβον ὅπως δίποτε.

«Είμεθα περὶ τὸ τέλος τοῦ γεύματος ὅταν γείτω
τις διερχόμενος, μᾶς ἡρώτησεν ἐάν ἡκούσαμεν τί συνέ-
βη. Εἶπεν ὅτι ὁ Ἰάκωβος Βένετ ἵππεις τὸν ἵππον το-
κ. »Ανδερσεν, καὶ ὅτι τὸν συνεπῆρε καὶ τὸν ἔρριψε
ἔμπτικῶς ἐναντίον μεγάλου λίθου· τὸν ἀνήγειραν οἱ
ναισθητοὶ ὄλως καὶ εὐθέας ὑπῆρχε διαταλεύσεως τοῦ
ἐγκεφάλου! Ἐκούσθη εἰς ἀγροτικὴν πλησίον οἰκίαν
ἐκ τῆς ὧδης ὀλίγη ἐλπὶς ὑπῆρχε νὰ ἔξελθῃ ζῶντας.
Τὸ ἄκουσμα τοῦτο ἤτοι φοβερὸν δι’ ἐμέ. »Ησθανόμητο
ἐν ἐμαυτῷ τὸν ἔλεγχον τῆς συνειδήσεως ἔτι εἰχώ
διαπράξει φόνον ἐάν ἀπέθνησκεν! Οὐχὶ ὅτι περά-
ματι ἐπεθύμησα νὰ τὸν βλάψω σωματικῶς καθ’ οἰον
δύποτε τρόπον. »Ηδυνάμην νὰ παρηγορήσω ἐμαυτόν
ολίγον διὰ τῆς σκέψεως ταύτης, ἀλλ’ ἐσκόπουν νὰ την
προξενήσω βλάσθην ἑτέφας φύσεως, νῦν δὲ ἡ ἀσχημότητα
τοῦ ἀμαρτήματος τῆς ἐκδικήσεως ἥγεθη ἐνώπιόν μου
ἐν τῷ ἀληθεῖ αὐτῆς χρώματι, καὶ ἐμίσησα ἐμαυτόν

“Επήργησα τὸ μυστικόν μου.” Εθεώρησα ὅτι τὰ πράματα σύτε ἐπὶ τὸ κρείττον οὔτε ἐπὶ τὸ χειρὸν θάτρέποντο νὰ εἴπω τί ἔκαμε τὸν ἵππον νὰ ἄρῃ τὸ χαλινόν. Έπορεύθην εἰς τὴν ἐξοχὴν περὶ τὴν ἑσπέραν νὰ ἐρωτήσω περὶ αὐτοῦ. Μοι εἶπον ὅτι διετέλει ἔ

άνατολης, καὶ διατρός σύλιγνην ἔδιδεν ἐλπίδα. Οἱ γονεῖς του ἦσαν ἔκει, καὶ δ. κ. "Ανδερσεν ἤλαυνεν ἐκεῖσε εφ' ἀμάξης δτε ἕγω ἀπηρχόμυν, φέρων δεύτερον διατρός μεθ' ἑαυτοῦ· ἵτο παρήγορον εἰς ἐμὲ δτι ἐλαμβάνετο τοσαύτη φροντὶς δι' αὐτον. Τὴν ἐπομένην

ἐτράπη ἐπὶ τὸ βέλτιον. "Ο διατρός εἶπεν δτι θὰ ἔξη, ἀλλὰ θὰ παρήρχοντο πολλοὶ μῆνες πρὶν ἡ γένη ἴκανῶς καὶ διατρός ν' ἀναλάβῃ πάλιν ὑπηρεσίαν. "Ο κ. "Ανδερσεν ἵτο πολὺ εὔγενης καὶ ὑπερχειρή νὰ ἔβακολουθήσῃ τὸν μισθὸν ὅπως δυνηθῇ νὰ ζῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ

Ο Πρίγκηψ ΔΟΥΛΑΒΟΪΚΟΣ ΝΑΠΟΔΕΩΝ

ἡμέραν ἤλθεν εἰς ἑαυτὸν δταν ἐπῆγα νὰ ἔρωτήσαι, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε πλειστέρας ἐλπίς, οὐ πούτερον. "Ἐκεῖτο

του ἑωτοῦ γένη ἐντελῶς καὶ, ἀλλ' δτι δὲν ἤθελεν ἀφήγη τὴν θέσιν του κενήν, καὶ ἐπομένως τὴν προσήνεγκεν εἰς ἐμέ.

[Διπλεῖς συνέχειες]

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΔΟΥΛΑΒΟΪΚΟΣ ΝΑΠΟΔΕΩΝ

Ο υπὸ τῶν Ζουλοῦ ἀρτίως φονευθεὶς ἐπίδοξος καὶ ἐπὶ προσδοκίᾳ διάδοχος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ τῆς Γαλλίας θρόνου ἐγεννήθη τὸν Μάρτιον τοῦ 1856. Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1872, δτε πλέον διαπολέων Γ'. διετέλει μακρὸν τῆς Γαλλίας; εἰς Ἀγγλίαν, κατέταξε τὸν ιερὸν του εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον τοῦ Βούλθιτς, ἐνθα ἐζεπτιδεύθη εἰς τὴν στρατιωτικὴν τέχνην. Ἀλλὰ διατελῶν ἥδη ἐν ἡλικίᾳ 23 ἑτῶν εἶχεν ἀνάγκην δόξης στρατιωτικῆς ὅπως καταστῇ δέξιος ἀπαιτήθης τοῦ ρόνου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Οἱ Ναπολέοντες ἐστήριξαν

καθίστησι στερεοτέραν τὴν δημοκρατικὴν τῆς Γαλλίας κυβέρνησιν μὴ ἔχουσαν νῦν νὰ φοβήται σπουδαῖαν ἀντίδρασιν. Ο Λουδοβίκος Ναπολέων κατέλιπε διὰ διαθήκης, ἣν συνέταξε πρὸ τῆς ἐξ Ἀγγλίας ἀναχωρήσεώς του κληροδοτήματα εἰς φίλους καὶ ὑπηρέτας τῆς οικογενείας του περὶ τὸ ἐν ἐκατομμύριον φράγκων. Η μήτηρ αὐτοῦ ἡς τὴν εἰκόνα παρατίθεμεν οἰα. Ἡτο ἐν ἑτεῖ 1870, ἀπελπισθεῖσα πλέον ἐκ τῶν τοῦ κόσμου, λέγεται δτι προτίθεται ν' ἀποτυρθῇ εἰς μοναστήριον ἐν Ἰσπανίᾳ.

Η ΕΥΓΕΝΕΙΑ πρώην Αὐτοκράτειρα τῶν Γάλλων

ΒΡΑΧΜΑΝΙΣΜΟΣ

[Συνέχεια τοῦ άριθ. 13]

δείποτε τὰς ἐπὶ τῆς ἔξουσίας ἀξιώτες αὐτῶν εἰς πολεμικὰ κατορθώματα, τοιαῦτα δὲ καὶ οὗτος ἡθέλησε νὰ ἀσφαλίσῃ ὡς ἐφόδιον πρὸς στήριξην τῶν ἀπαιτήσεων αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θρόνου τῆς Γαλλίας· ἀλλ' ἀτυχῶς διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτοῦ καὶ τῶν ὀπαδῶν του αἱ ἐλπίδες αὐτῶν ἐματαιώθησαν καὶ μετ' αὐτῶν καὶ αἱ τοῦ Βονοπαρτικοῦ ἐν Γαλλίᾳ κόμματος. Ἐνέδρα δεκάδων τινῶν Ζουλοῦ, φονεύει διὰ ἀσεγαῖων τὸν ἐφ' οὐ ἐστηρίζετο δλόκληρον οἰκοδόμημα ἐλπίδει φιλοδόξου μητρὸς καὶ ζηλωτῶν ὀπαδῶν καὶ

Ο τόπος τῆς κολασεως κεῖται ὑπὸ τὴν γῆν, ἡτο παρίσταται ὡς σφαίρα καὶ βαστάζεται, ὡς εἴπομεν, κατὰ τινας μὲν ὑπὸ ὄκτω ἐλεφάντων στηριζόμενην ἐπὶ τοῦ ὕμου γιγαντώδους χελώνης, κατ' ἄλλους δὲ ἡ γῆ ἐδράζεται ἐπὶ τοῦ δράκοντος Σέσση, δστις εἰνε χιλιοκέφαλος καὶ κατ' ἄλλους ἐπὶ τῶν κεράτων θηλείας βούς. Ταῦτα δὲ πάντα εἰνε σύμβολα τῆς θείας

δυνάμεως (α) Ότόπος τῆς κόλασεως καλεῖται Ναράκα καὶ ἔχει πολλὰς καὶ διατέρους διαιρέσεις, πολλὰ καὶ διάφορα οἰκήματα, πρωρισμένα δί' ἕκαστον ἀμαρτωλὸν ἀναλόγως τῶν ἀμαρτημάτων του. Λι τῶν ἀμαρτωλῶν βάσανοι περιγράφονται μετά ζωηροτάτων χρωμάτων. Ἐνθάδε μὲν ὑπάρχει πῦρ φλέγον καὶ ἐνδάφη πεπυρακτωμένα· ἀλλαχοῦ δὲ ἄμυνος ἐρυθρὰ καὶ ἔμπυρος· ἀκίδες φλογεραὶ, κάχληκες (χαλίκια) θερμοὶ καὶ ἔμπυροι ἀνθρακες· τεμάχη δὲ σιδήρου πεπυρράκτωμένου, ὅδωρο βράζον καὶ λίθοι ζέοντες καταπίπτουσιν ὡς βροχή· ἀλλαχοῦ πνέει ἀγεμος τοσοῦτον θερμός, ὅσον τὸ πῦρ· ἀλλαχοῦ δὲ καταπίπτουσιν ἀνακνθαῖ, ὃν τὰ ἄκρα εἶνε βέλη ὁζέα· ἀλλαχοῦ δὲ ὑπάρχουσιν οἷκοι ἐκ λιθών πλήρεις φαρμακερῶν ὅφεων. Τὸ βαθὺ σκότος διαδέχονται νέφη τρόμερά· ἀλλοτε μὲν κυλίονται κάλικες, ἀλλοτε δὲ λόφοι ἐξ ὀστῶν

χρημάτων ἀγοραζομένας περιποιήσεις τῶν ἔταιρῶν, καταδικάζονται νὰ περιπατῶσιν ἐπὶ ἀκανθῶν. Οἱ κα-
κολόγοι καὶ συκοφάνται ἐκτάδην κείμενοι ἐπὶ σιδηρῶν
πεπυρακτωμένων κλινῶν τρέφονται δι’ ἀκαθαρσῶν. Οἱ
φιλάργυροι χρησιμεύουσι τροφὴν εἰς τοὺς σκώληκας.
Τοὺς Φευδομάρτυρας κυλίουσι ἐπὶ τῶν κλιτύων ὄρέων
ἀποκρήμνων καὶ ὅξεων. Οἱ ἡδυπαθεῖς, οἱ ἀσπλαγχνοὶ¹
πρὸς τοὺς δυστυχεῖς καὶ πένητας ἐγκλείονται ἐν σπη-
λαίοις φλογεροῖς, συντρίβονται ὑπὸ μύλους, συντρί-
βονται ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἐλεφάντων, τὰς δὲ συν-
τετριμένας καὶ διεσχισμένας σάρκας αὐτῶν τρώγουσι
τὰ ζῶα ταῦτα. Οἱ κατάδικοι μὴ δυνάμενοι νὰ ὑπο-
φέρωσι τὰς τρομερὰς ταύτας βασάνους ἐκπέμπουσιν
ἀπαύστως φωνὰς καὶ ὀρυγμούς ἀντηχοῦντας εἰς δλον-
τὸ Ναράκα καὶ ἐπαυξάνοντας τὴν φρίκην τῆς ἀπο-
τροπαλού ταύτης διάμονης.

Αἱ ἐν τῷ Ναράκᾳ βάσανοι, ἃν καὶ διαρκῶσι μυρίά-
δας ἑτῶν, δὲν εἰνεῖς δῆμοις αἰώνιοι. Ἡ διάρκεια τῶν βα-
σάνων εἶνε ἀνάλογος τῶν ἐγκλημάτων των. Τινὲς δύ-
νανται ν' ἀπαλλαχθῶσι τῶν ὄδυνῶν τοῦ ἥδου διὰ τῶν
θυσιῶν καὶ τῶν προσευχῶν τῶν πιστῶν. Οἱ ἔκτισαν-
τες τὰς ποινάς των ἐν τῷ Ναράκᾳ ἐπανερχόμενοι εἰς
τὴν γῆν μεταβαίνουσιν εἰς τὰ σώματα λύφων ἀκαθάρ-
των· ἀπὸ μεταμορφώσεως δέ εἰς μεταμόρφωσιν δύ-
νανται ἐπιτυγχάνοντες τοῦ ἄκρου αγαθοῦ νὰ φέρσωσι
μετὰ παρέλευσιν ἐκατομμυρίων ἑτῶν εἰς τὴν ύψιστην
εὐδαιμονίαν καὶ νὰ οἰκῶσιν ἐν τῷ Σεβάργα, ἦτοι ἐν τῷ
Παραδείσω.

Τοιαῦται είνε αἱ ἀμοιβαὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ἐναρέ-
των ἐν τῷ Σβάργῳ, ἥτοι ἐν τῷ Παραδείσῳ καὶ τοιαῦ-
τα καὶ τοσαῦτα ὑφίστανται μαρτύρια οἱ ἀδικοὶ καὶ
πονηροὶ ἐν τῷ Ναράκῳ, ἥτοι ἐν τῷ Ἀδρ. Ἐκ τῆς πε-
ριγραφῆς ταύτης καταφαίνεται πόσον ἔρριζωμένη ὑ-
πάρχει εἰς τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ἢ εἰς μέλλουσαν
ζωὴν πίστις. Ἡ περιγραφὴ αὕτη τῶν τε βασάνων καὶ
τῶν ἀμοιβῶν ὑπενυμίζει ἡμᾶς τὸν Τάρταρον καὶ τὰ
Ἡλύσια πεδία καὶ ιδίως τὴν θυμαστὴν περιγραφὴν,
ἥν περὶ τε τοῦ Ἀδου καὶ τῶν Ἡλυσίων πεδίων ἐ-
ποιήσατο διαμόνιος Πλάτων καὶ ἀλλαχοῦ μὲν τῶν
θυμαστῶν αὐτῶν συγγραμμάτων καὶ δὴ ἐν τῇ ιδιώ-
δει αὐτοῦ Πολιτείᾳ. Περὶ τούτων ἵσως ἀλλοτε σὺν
Θεῷ θὰ διαλάθωμεν. Ἐν τοῖς ἐπομένοις θὰ πραγμα-
τευθῶμεν τὰ κατὰ τὸν παγκόσμιον κατακλυσμὸν, πῶς
ἀναφέρουσι καὶ διηγοῦνται αὐτὸν τὰ ιερὰ τῶν Ἰνδῶν
βιβλία καὶ ἐκπληττόμενοι θὰ ἴδωμεν ὅτι ἡ περιγραφὴ
αὐτοῦ συνάρτει καὶ συμφωνεῖ εἰς τὰ κύρια καὶ οὐσιώ-
δη πρὸς τὴν διήγησιν, τὴν ὄποιαν ἡ Ἅγια Γραφὴ πε-
εῖται περὶ τοῦ κατακλυσμοῦ.

ΚΩΝΣΤ. ΝΕΣΤΟΡΙΔΗΣ

'Ex τῆς ἀρτι δημοσιευθείσης ἐπετηρίδος τῶν ταχυδρομέων τῆς Ἑλλάδος ἐξάγομεν τὰς ἑκῆς πληροφορίας.

Κατά τὸ ἔτος 1877 ἐκυκλοφόρησαν διὰ τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων τοῦ καθότους 2,407,884 γράμ.

(α) Ἰδε Δ. Γαλανοῦ ἐν Προδρ. τῶν Ἰνδικ. μετάφρ. σελ.
14. σημ. 1.

ματα και 2,078,616 δέματα έφημερίδων και διαφόρων έντύπων σταλέντα εἰς τε τὸ ἑστατερικὸν και ἀφιχθέντα ἀντιστρόφως ἐκ τοῦ ἑξτατερικοῦ, προσετε 711,424 ἐπίσημα ἔγγραφα, φάκελοι και δέσμαι τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἀποσταλέντα εἰς τὸ ἑστατερικόν. Τὰ εἰσπραχθέντα δὲ ταχυδρομικὰ τέλη κατὰ τὸ ἔτος 1877 ἀνήλθον εἰς 582,317 δρ. και 42 λεπ. ἀπέναντι 411,627 δρ. και 86 λεπ. ἑξόδων, ὃστε προέκυψε διαφορά, ἡτοι περίσσευμα ἑξ 170,689 δρ. και 56 λεπτ. Τὰ ἔσοδα τοῦ 1876 ἦσαν 547,296 δρ. και 29 λεπ., ἡτοι ἐλάττον τῶν τοῦ ἔτους 1877 κατὰ 35,021, δρ. και 13 λεπτ. Ἐν ὑποσημειώσει τοῦ πίνακος δίδεται ὁ λόγος τῆς προϊόντος ταύτης αὐξήσεως τῶν ταχυδρομικῶν ἑσόδων. Τὴν ὑποσημειώσιν ταύτην κρίνομεν καλὸν ν' ἀντιγράψωμεν ἐνταῦθι. «Αὔξησίσης βαθμηδὸν τῆς ἀλληλογραφίας ὡς ἐκ τῆς ἐλαττώσεως ἰδίως τῶν τελῶν τῆς εἰς τὸ ἑξτατερικὸν διευθυνομένης, τὰ ταχυδρομικὰ τέλη βαίνουσιν αὐξάνοντα. 'Ομοία δ' ἀνάλογος αὐξησις παρατηρεῖται και εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ ἔτους 1878. Κατ' ἀμφότερα τὰ ἔτη ταῦτα ἡ αὐξησις θά ἦν ἔτι μείζων εἰ μὴ ἐπήρχετο ὁ κατὰ τὴν 'Ἀγατολὴν ῥωσσοτουρικὸς πόλεμος και μὴ ἀπηγορεύετο ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἐλληνικῶν ἑφημερίδων εἰς Τουρκίαν, ἀπαγόρευσις, ἡτοι ἑξακολούθει εἰσέτι».

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΦΡΙΚΑΝΟΙΣ

‘Ο ‘Αλέξανδρος κατὰ τὴν εἰς Ἀφρικὴν ἐκστρατείαν του ἦλθεν εἰς λαὸν κατοικοῦντα εἰρηνικῶς ἐν καλύ-
θαις, οὐδόλως γινώσκοντα οὔτε πόλεμον οὔτε κατα-
κτήσεις. Προσενεγχθέντος αὐτῷ χρυσοῦ ἀπεποιήθη αὐ-
τὸν λέγων ὅτι μόνος αὐτοῦ σκοπὸς ἦτο νὰ μάθῃ τὰ
ἥθη καὶ ἔμμα τῶν κατοίκων.

«Κάθησε μεθ' ἡμῶν», εἶπεν ὁ ἀρχηγός, «έφ' ὅσου σοι ἀρέσκει..»

Κατὰ τὴν συνδιάλεξιν ταύτην μετὰ τοῦ Ἀφρικανοῦ ἀρχηγοῦ, δύο τῶν ὑπηκόων του ἔφερον ὑπόθεσιν τινα ἐνώπιόν του νὰ δικάσῃ. Ἡ ἕρις ἦτον ἡ ἔξτης: Ὁ εἰς εἶχεν ἀγοράσει τμῆμα γῆς, τὸ ὄποιον μετὰ τὴν ἀγοράν, εὑρέθη ὅτι περιεῖχε θησαυρὸν, διὰ τὸν ὄποιον ἥσθιανθη ἔκυτὸν ὑπόχρεων νὰ πληρώσῃ. Ὁ ἔτερος ἤρνετο νὰ δεχθῇ τι, λέγων ὅτι εἶχε πωλήσῃ τὸ ἔδαφος καὶ μετ' αὐτοῦ ὅ,τι ἐνυπῆρχε εἴτε φαγερὸν εἴτε κεκρυμμένον.

‘Ο ἀρχηγὸς εἶπε βλέπων εἰς τὸν ἔνα, «Ἐχεις υἱὸν;» καὶ εἰς τὸν ἄλλον «Ἐχεις θυγατέρα· νυμφεύσατε αὐτοὺς καὶ δότε τὸν θυσαυρὸν εἰς προῖκα.» Οὐ Αλέξανδρος ἐξεπλάγη. «Καὶ ποίᾳ,» εἶπεν ὁ ἀρχηγὸς «ἢ ἡτον ἢ ἀπόφασις εἰς τὴν γώραν σας!»

«Θὰ ἀπεπέμψουμεν τοὺς ἐρίζοντας καὶ θὰ κατελαμβάνουμεν τὸν θησαυρὸν διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ βασιλέως.»

«Καὶ λάμπει ἄρα γε ὁ ἥλιος εἰς τὴν χώραν σας»,
εἶπεν ὁ ἀρχηγός: «πίπτει ἐκεῖ βροχή; Εἶναι κτήνη τὰ
ὅποια εὑρίσκουσι πρασίνην χλόν;»

«Βεβαίως», εἶπεν ὁ Ἀλέξανδρος.

«Α!» εἶπεν ὁ ἀρχηγὸς «χάριν τῶν ἀθέων κτηνῶν τὸ Μέγα «Ον ἐπιτρέπει εἰς τὸν ήλιον νὰ λάμπῃ, εἰς τὴν βροχὴν νὰ πίπτῃ καὶ εἰς τὸ χόρτον νὰ αὐξάνῃ εἰς τὸν τόπον σας.»

Πολλάκις ἐκ μικρῶν αἰτίων περάλα ἐν τῷ κόσμῳ
ἀποτελέσματα παράγονται.

Τοιούτον είναι καὶ τὸ ἀκόλουθον: Λέγεται, ὅτι ὁ
Αἰδ. Θωμᾶς Κάρολος, ἐκ Βάλης, πόλεως τῆς Οὐαλίας,
ἀπαντήσας κοράσιον ἐξ Οὐαλίας καθ' ὅδον, κατὰ τὸ
1802, ἤκουσε παρ' αὐτῷ, ὅτι ἑπτά μῆλα, ἀνὰ πᾶ-
σαν ἑβδομάδα, ἤναγκάζετο νὰ δοιαπορῇ ἵνα μεταβῇ
εἰς μέρος ὃπου ἦδυνατο νὰ ἀκούσῃ τὴν Γραφὴν ἀναγι-
νωσκομένην. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο τὸν ἔκαμε νὰ
προσέξῃ εἰς τὴν ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ ταύτῃ τῆς Οὐαλίας
σπάνιν τῶν Ἀγίων Γραφῶν, καὶ παφεκίνησεν αὐτὸν
νὰ παρακαλέσῃ καὶ προτρέψῃ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἐν
Λοιδίνῳ Θρησκευτικῆς Φυλλαδικῆς Ἐταιρίας, ἵνα σκε-
φθῇ πῶς ἥδυνατο τὴν ἔλλειψιν ταύτην νὰ θεραπεύσῃ.
Ἐκ τῶν λαβόντων μέγα ἐνδιαφέρον εἰς τὴν διάδοσιν
τῶν Γραφῶν, ἦσαν καὶ ὁ μακαρίτης δοὺς τῆς Κέντης,
καὶ ὁ Γουλιέλμος Γούλιθερφορς τὸν δὲ Μάρτιον τὸν
1804 συνεστήθη ἡ Βρεττανικὴ Βίβλικὴ Ἐταιρία
προτιθεμένη τὴν χυκλοφορίαν τῶν Ἀγίων Γραφῶν, ἐν
τοῖς καὶ ἔκτος τοῦ κράτους. Τὸ πρῶτον ἀγγλικὸν Εὖ
αγγέλιον ὅπερ ἐτύπῳ ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας ταύτης, χρο-
νολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1805, καὶ ἔκτοτε μέχρι^{τοῦ}
τοῦδε ἐκυκλοφόρησεν διαχεδὸν ἀπίστευτος ἀριθμὸς
82,047,062 ἀντιτύπων τῶν Ἀγίων Γραφῶν, ἐν 225
γλώσσαις καὶ διαλέκτοις.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΜΕΘΥΣΩΝ

‘Η πόσις πνευματωδῶν ποτῶν καθίσταται πάθος εἰς τὸν ἀνθρωπὸν, οἷονεὶ νόσος δεομένη θεραπείας. ‘Ο Δρ. Δύγγερ ἐφήρουμες φάρμακον θεραπεύων τοὺς μεθύουσας καὶ ἀναγκάζων αὐτοὺς νὰ ἀπέχωσιν ὅλως τῆς οἰνοποσίας. Τὸ φάρμακον τοῦτο εἶναι ἡ ἐρυθρὰ κιγγίρα *cinchona rubra*. Παρασκευάζεται δὲ ὡς ἔξης. Δαμάνεται ἔξ αὐτῆς μία λίτρα καὶ τρίβεται εἰς κόνιν· μοσχεύεται ἐντὸς ἡμίσεως λίτρου οἰνοπνεύματος καθαροῦ εἴτα διὰ τῆς ἔξατμίσεως ἐλαττοῦται εἰς ἐν τέταρτον λίτρου. Δαμάνεται δὲ ἐν κοχλιάριον τοῦ καφεῖ ἀνὰ τρεῖς ὥρας· ἀπὸ καιροῦ δὲ εἰς καιρὸν μεταξὺ τῶν διαφόρων δόσεών εἶναι καλὸν νὰ ἐμβαπτίζεται ἡ γλῶσσα ἐντὸς τοῦ υγροῦ. ‘Εάν ἡ δόσις εἶναι πολὺ ἡ σχυρὰ ὁ πάσχων εἰδοποιεῖται διὰ κεφαλαλγίας. Τὴν τρίτην ἡμέραν ἡ δόσις δέον νὰ ἐλαττωθῇ εἰς ἥμισυ κοχλιάριον, εἴτα εἰς ἐν τέταρτον, εἴτα εἰς δεκαπέντε δέκα, πέντε σταγόνας διαδοχικῶς. ‘Η θεραπεία αὕτη διαρκεῖ πέντε ἔως δεκαπέντε καὶ εἰς ἔξαιρετικάς περιπτώσεις τριάκοντα ἡμέρας. ‘Ο μέσος ὄρος εἶναι ἐπτὸν ἡμέραι.

Ο άνω μηνημονευθείς ιατρός έθεράπευσε τότε 2800 μεθύσους.

Ούδέν δύναται νά με παρασύρῃ νά παύσω πιστεύων εἰς μέλλουσσαν ζωήν· καὶ τοῦτο πιστεύων, συναποράνομαι μετά τοῦ Λορένζου τῶν Μεδίκων, ὅτι οἱ μὴ ἐλπίζοντες εἰς μέλλουσσαν ζωὴν· εἰς νεκροὶ καὶ ἐν τῷ παρόντει βίῳ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Η βρεσιλίσσα τῆς Ἀγριλίας Βικτωρία ἀπεχθάνεται τὸ σύστημα τῆς κρατικῆς τοῦ συρμῷ τὸ τῆς φαλιδίσσεως τῶν ἄνωθεν τοῦ μετώπου τριχῶν τῆς κεφαλῆς. Ἐπίσης ἀπηγόρευσε ταῦτα; κυρίαις τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς νά φέρωσιν ὅποδήματα μὲν ύψηλὰς πτέρυνας.

* * * Κατά τινα ἔκθεσιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ταχυδρομείου τῆς Νέας Σόρκης ἐκ τῶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ λαμβανομένων ἐπιστολῶν, ἐν τῷ Ταχυδρομείῳ πολλάκις 50,000 ἐξ αὐτῶν ἔχουσιν ἀτελὴ διεύθυνσιν.

* * * Ἐν Ρωσίᾳ ὑπέρχουσι 4,680,000 διαμαρτυρόμενοι, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν τῆς μεταρρυθμισμένης ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας.

* * * Τὸ διαιροφρόν ἐν τῷ ρωσικῷ στρατῷ ἥκηθε εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἐπεχάτως ὥστε τὸ ἴππικὸν εἶναι διηρημένον εἰς λόχους κατά τὸ σχῆμα τῆς ῥίνης καὶ τὴν μορφὴν τοῦ πρωστοῦ. Ἐν τάγμα σύγκειται ἐκ ἑαυτοτρίχων ἵππεών, ἐπερού ἐκ μελανοτρίχων καὶ ἔτερον ἐκ σταυνοτρίχων. Κατὰ τὸ κύτο τοῦ σύστημα οἱ ἵπποι τάσσονται κατὰ χρῶμα.

* * * Ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τοὺς πρώτους τρεῖς μῆνας τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους διεπράχθησαν 545 δολοφονίαι καὶ 406 ἀπόπειραι φόνου, 8424 πληγῶσις δι' ἔγχειοιδίου, 849 ληστεῖαι, 11,377 κλοπαὶ διὰ δῆτῶν καὶ 1052 ἀπόπειραι τοιούτων.

* * * Τὸ «Μέγα Ξενοδοχεῖον» τῶν Παρισίων πρόκειται νά πωληθῇ κατ' αὐτάς εἰς ἔτερον ἰδιοκτήτην ἀντὶ 30,000,000 δραχμῶν.

* * * Η Ἱταλικὴ βουλὴ ἐψήφισεν ἀρτίως νόμον δι' οὗ διδεται πίστωσις εἰς τὴν κυβέρνησιν 60,000,000 δραχμῶν κατ' ἔτος πρὸς κατασκευὴν νέων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἐν ἔτη.

* * * Τὸ συνέδριον πρὸς διάνοιξην διέρυγος διὰ τοῦ Πανχρᾶ ἀπέφασίσει νά διανοίξῃ τοιαύτην διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ ἀπὸ τοῦ κόλπου τοῦ Λίμου μέχρι Πανχρᾶ, ἀποστάσεως τεσσαράκοντα πέντε καὶ ἡμίσεος μιλίων, πλοῦ δὲ δύο ἡμερῶν. Τὸ σχέδιον τοῦτο ἔξελέχθη μεταξὺ ἔτερων ἐξ σχεδίων. Η δόρυξ συντελεσθήσεται εἰς ἐξ ἔτη διὰ δαπάνης 48,000,000 λιρ. στερλιγῶν.

* * * Ἐπὶ διαμερισματός τίνος τῆς Τύνιδος ἀρτίως ἐπισκεφθέντος ὑπὸ τριῶν γάλλων μηχανικῶν δὲν ἔπεισε βροχὴ ἐπὶ εἴκοσι τρία ἔτη.

* * * Οἱ Ζουλοῦ ἔχουσι κανονικὴν συμβολικὴν γλώσσαν διὰ πυρῶν ἐκ ξηροῦ χόρτου, διὰ τοῦ μέσου δὲ τούτου πέμπουσιν ἀγρέλματα ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέρους τῆς χώρας εἰς τὸ ἔτερον. Ἰδιαίτερα σημεῖα ἐπίστης γίνονται μεταξὺ τῶν Ἰθαγενῶν, διὰ τῆς δέσεως χόρτου εἰς κόμβους διαφόρου σχήματος, τὰ δόποια διέρχονται ἀπαρατήρητα ἀπὸ τοὺς κοινοὺς παρατηρητάς.

* * * Ἐκ τῶν ἔξαγχέστων προϊόντων ἐκ τῶν Ἡν. Πολιτ. τῆς Ἀμερικῆς κατὰ τὸ ἀπελθόν ἔτος τὰ ἔξης πέντε κατέχουσι τὴν πρώτην θέσιν κατὰ τὴν ἀκόλουθον σειράν:

Βάμβαξ.	180,031,484 δολ.
Σίτος.	96,872,016 »
Χοίρειον κρέας ἐν γένει	86,679,979 »
Αραβόσιτος.	48,030,358 »
Πετρέλαιον	45,574,974 »

Η ΧΑΡΑ

Ζητῶ τὴν χράν πότ' ἐδῶ πότ' ἔκει·
Ποῦ εἶναι εἰπέτε μου, ποῦ κατοικεῖ;
Δὲν εἶναι εἰς λόφους καὶ εἰς ὅρη ύψηλά;
Εἰπέτε με ποῦ ἡ μορφή της γελᾷ;

Εἰς βαθὺ κοιλάδων ἐπῆγα ζητῶν,
Τὸν ύπακα εἰδα ποῦ πίπτει κροτῶν,
Καὶ παιζει καὶ σύρει νερὰ καθαρά.
Μαζύ των δὲν ἔπαιζε πλὴν ἡ χαρά.

Ἐξήτησ' αὐτὴν εἰς σκιάς τῶν δασῶν,
Ἐγέλων τὰ φῶτα ἀστέρων χρυσῶν.
Πτηγὴν ἐκελάδουν εἰς μυρίνην χλοράν,
Πλὴν ἐψαλλον θρήνους καὶ ὅχι χαράν.

Ἐξήτησ' αὐτὴν εἰς εὐθύμους χοροὺς
Εἰς δείπνων θαλάμους λαμπροὺς κ' ἡχηρούς.
Εἰς φῶτα εἰς σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ,
Πλὴν οὐτ' εἰς αὐτὰ δὲν εὔρεσθ' ἡ χαρά.

Τὴν ἔφθασα τέλος τὴν εἶδον μακρὰν
Μακρὰν εἰς χωρίου κοιλάδα μικράν.
Τριγύρω της εἰχε παιδιά ἀρκετά
Κ' ἐπίδημο μ' ἐκείνα κ' ἔγέλα μ' αὐτά.

Ποῦ εἰσθε καλοὶ παιδικοί μου καιροί!
Ἐφώναξα τότε μὲ στῆθος βαρύ.
Πλὴν μόλις τὴν εἶδον πετῷ ἡ χαρά,
Κ' αὐτὴ ητον ἡ πρώτη κ' ἡ ἐσχάτη φορά.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς «Αθηναΐδος» πωλοῦνται Αἱ Φιλοσοφικαὶ Μελέται, περὶ χριστιανισμοῦ καὶ τὰ Ἀπαυτα τοῦ Σολομοῦ, εἰς μετρίαν τιμήν.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ καὶ ἡ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ τοῦ 1878 ἐν Μκεδονίᾳ Ἡπείρῳ καὶ Θεσσαλίᾳ μετὰ εἰκονογραφιῶν, ὑπὸ ΜΙΑΤΙΑΔΟΥ Δ. ΣΕΙΖΑΝΗ. Ἐν Αθηναΐς. Τύποις ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ.

Εὑρίσκεται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῆς

Α Θ Η Ν Α Ι Δ Ο Σ

ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ «Πετρουπόλεως» καὶ ἐν τῷ Πιλοπωλεῖῳ κ. Μ. Κατσικπαλή.—Τὸ δλον Σύγγραμμα ἀποτελεῖ 27 περίποιου τυπογραφικὰ φύλλα εἰς ἐκλεκτὸν χάρτην καὶ τιμάται Δρ. νέας 5.

ΑΓΓΕΛΙΑ. Ἐκδοθήσεται βιβλίον Πρακτικῆς καὶ Ηθικῆς, ἢτοι συλλογὴ διαφόρων ἡθικῶν ιστοριῶν.

Ἐπικαλοῦμέθη λοιπὸν τὴν ὑμετέραν συνδρομήν.

Ἡ τιμὴ τοῦ βιβλίου ἐστι δραχ. 4:25, σύγκειται δὲ ἐκ 5 – 6 τυπογραφικῶν φύλλων.

Οἱ Ἐκδόται Π. Ι. Π. ἢ Ε. Ν. Π.